

Høringssvar vedr. servicedirektivet på miljøområdet

Dansk Industri

HTS – Handel, Transport og Serviceerhvervene

Amtsrådsforeningen

De Samvirkende Købmænd:

HK Handel

FTF

Dansk Textil Union

DANVA

Dansk Handel og Service

Det Kommunale Kartel

Erhvervs- og Boligstyrelsen

Att.: Rolf Hansen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

ERHVERVS- OG BOLIGSTYRELSEN	
Modt Dato	6 MRS. 2004
Kopi til	
J. nr.	
Akt. nr.	
Sagsbeh.	

12. marts 2004

Forslag til direktiv om tjenesteydelser i det indre marked

Tak for den modtagne høring vedrørende forslag til direktiv om tjenesteydelser i det indre marked KOM(2004) 2 endelig.

Direktivforslaget har stor betydning for DI's medlemmer, der repræsenterer både udbydere og modtagere af tjenesteydelser. DI vil derfor aktivt følge direktivforslagets videre udformning, og gerne vende tilbage med yderligere kommentarer på et senere tidspunkt.

Generelle kommentarer

Fri bevægelighed af tjenesteydelser er et vigtigt element af et velfungerende indre marked og en nødvendighed for at nå Lissabon-målsætningen. DI har derfor tidligere krævet hurtig handling på baggrund af Kommissionens kortlægning af barriererne for serviceydelser. Vi hilser derfor forslaget velkomment og konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen har udarbejdet en konkret tidsplan for forslagets videre gennemførelse.

Det er et ambitiøst projekt at ville løse så mangeartede problemstillinger i ét direktiv. Løsningsmodellen med en faseopdelt implementering og mulighed for senere harmonisering på nødvendige områder, synes at give et godt grundlag for, at ambitionerne kan føres ud i livet. Men i dette tilfælde, som i tilfældet med barriererne for den frie bevægelighed af fysiske produkter, står og falder resultatet med medlemsstaternes engagement og vilje til at ville overholde reglerne.

Der stilles i forslaget store krav til medlemsstaterne, dels for en kortlægning af eksisterende regler og dels om tilpasning til en fælles model og gensidig anerkendelse. DI vil derfor opfordre de danske myndigheder til, dels at tjene som det gode eksempel, og dels at hjælpe med til at overbevi-

se andre medlemsstater om betydningen af, at der etableres fælles regler, og at de efterleves.

Væsentlige elementer i forslaget

Retten til fri bevægelighed eksisterer principielt set i dag. De registrerede barrierer er imidlertid et godt argument for, at der etableres et overordnet juridisk grundlag for at lette forståelsen for, hvad princippet indebærer af pligter og rettigheder, både for stater, virksomheder og personer.

Administrative lettelser er højt prioriteret af DI's medlemmer. Især de mindre og mellemstore virksomheder vil have stor gavn af kravet om administrativ forenkling. Vi lægger derfor vægt på punkt nr. 22 i de indledende betragtninger (side 32), og at dette punkt ses i sammenhæng med punkt 23.

Idéen om ét kontaktsted/kvikskranke kombineret med kravet om elektronisk information vil være til stor hjælp for nye udbydere på markedet. Netop fordi mange elementer i forbindelse med tjenesteydelser er bestemt af nationale forhold, vil det være hensigtsmæssigt at kunne søge information via ét centralt sted, f.eks. om krav til etablering, men også om arbejdsforhold (lønninger, arbejdsmiljøkrav m.v.).

En sådan kvikskranke vil ikke alene være relevant for etablering i forbindelse med tjenesteydelser, men også for etablering bredt set, da der i praksis næppe kan skelnes mellem de formaliteter, der skal gennemføres i den ene eller anden situation.

Vi finder det endvidere meget formålstjenligt, at forslaget indebærer en national kortlægning af regler på tjenesteydelsesområdet. Dette vil dels bringe de forskellige krav op i lyset, og dels danne et godt grundlag for en drøftelse af hvilke krav, der er rimelige i forhold til behovet. Samtidig vil denne kortlægning kunne danne udgangspunkt for en harmonisering af reglerne: hvad der er nødvendigt af hensyn til samfundet eller borgeren i ét land, burde vel også være det i et andet.

Også artikel 14 med "forbudte krav" og anvendelse af oprindelseslandsprincippet (artikel 16) er af stor betydning, selv om det nok kræver en nærmere specificering, jf. nedenfor.

Særlige bemærkninger

- *Bedre definition af anvendelsesområdet*

Det fremgår ikke klart, at direktivet også omfatter tjenesteydelser, der leveres i forbindelse med et hardwareprodukt, f.eks. installation af en

maskine eller opsætning af en trappe, hvilket blev bekræftet på informationsmødet den 2. marts.

Da levering af en tjenesteydelse kombineret med levering af hardware (f.eks. totalløsninger omfattende vedligeholdelse m.v.) bliver mere og mere udbredt, er det væsentligt, at der i direktivet tages højde for særlige problemstillinger i den forbindelse (se f.eks. kommentarer nedenfor i forbindelse med udstationering af medarbejdere).

- *Afklaring vedrørende oprindelseslandsprincippet*

Det fremgår efter vor opfattelse ikke klart, i hvor stort omfang oprindelseslandsprincippet gælder. Vi går ud fra, at f.eks. national lovgivning på byggeområdet eller f.eks. for elevatorer, hvor Danmark har specielle regler, også vil være gældende for udenlandske tjenesteudbydere.

Af artikel 16 fremgår, at f.eks. reklame vil følge oprindelseslandets regler. Det virker ikke rimeligt, at udenlandske tjenesteudbydere ville have andre muligheder/eller begrænsninger for at reklamere end nationale udbydere. Hvis dette er tilfældet, må det være oplagt at etablere harmoniserede regler.

- *Kvikskranker*

Som nævnt ovenfor mener DI, at kvikskranker er en god idé. I bemærkningerne til forslaget anføres imidlertid under punkt 7.c (side 21), at antallet af kvikskranker pr. medlemsstat vil variere alt efter landets nationale struktur, regionale eller lokale kompetencer m.v. I betragtning af det brede område, der er tale om, kan det være nødvendigt at have flere kompetente informationscentre.

Der bør imidlertid ikke være tvivl om, at hver medlemsstat bør have ét centralt sted, der kan give oplysning om, hvor man henvender sig i konkrete situationer. Da der i henhold til direktivets krav vil blive tale om elektronisk tilgængelighed for disse oplysninger, bør det være et krav, at der findes én konkret hjemmeside pr. land. Og der bør via Kommissionens hjemmeside kunne indhentes oplysning om, hvor dette centrale sted findes med angivelse af internetadresse. Hvis dette ikke præciseres i direktivets tekst, vil vi ikke være nået meget længere, end det er tilfældet i dag - for hvor skal søgningen starte?

- *Tilladelser*

Afsnittet om tilladelser står under kapitel II omkring etableringsfrihed. Der vil efter vor opfattelse i visse tilfælde også være tilladelser forbundet med grænseoverskridende arbejde. Her bør gælde samme regler, som i forbindelse med etablering.

Angående artikel 12 vedrørende udvælgelse af ansøgere, når knappe naturlige ressourcer eller begrænset teknisk kapacitet gør det nødvendigt at udvælge ansøgere, vil DI og ITEK IT-Industrien på baggrund af erfaringer på telekommunikationsområdet gerne understrege, at *auktioner ikke anses for at være et egnet fordelingsprincip*. Det er og bliver en beskatning, og metoden bør derfor så vidt muligt undgås. Hvis der stilles krav om betaling for tilladelser, bør betalingen være omkostningsrelateret. Dette bør præciseres i direktivets indledende bemærkninger eller i forslagets artikel 12 og/eller 13.

- *Udstationering af medarbejdere*

Artikel 24.2 fastlægger, at oprindelsesmedlemsstaten skal påse, at tjenesteyderen træffer alle nødvendige foranstaltninger for indtil to år efter udstationeringens ophør at *kunne meddele* sin egen medlemsstats og udstationeringsmedlemsstatens myndigheder en række oplysninger vedrørende den udstationerede medarbejder.

Vi fortolker denne bestemmelse således, at oplysningerne kun skal gives *på forespørgsel* fra pågældende medlemsstat; men det fremgår ikke klart nok af teksten. Det vil være en stor hjælp i forhold til nu, hvor en *forudgående* registrering ofte er påkrævet og dermed kan forsinke udøvelsen af opgaven.

Da direktivet imidlertid også omfatter tjenesteydelser af meget kortvarig karakter, bør der fastsættes kriterier for mindre omfattende oplysningskrav i bestemte situationer. Nedenstående eksempel fra "det virkelige liv" fra et af vore medlemmer (der er trappeproducent) belyser behovet for sådanne lempeligere krav:

"I uge 8 afgives ordre på en indvendig trappe, med planlagt montering i uge 12.

I uge 10 bliver montagen rykket til uge 15.

I uge 14 udskydes montagen endnu engang, til uge 18.

I uge 18 bliver ståldelen monteret (varighed ca. 4 timer).

Kunden vil nu ikke have monteret trætrin før øvrige håndværkere er færdige og vil i øvrigt have stålet malet først.

I uge 26 monteres trætrin (varighed ca. 2 timer), og trappen er færdig til sommerferien."

Hvis man forestiller sig et helt realistisk scenarium med et nybyggeri, hvor 50 - 400 trapper skal monteres; tidsplaner rykkes løbende, og der anvendes både dansk og udenlandsk arbejdskraft; hvorledes kan man så forestille sig en indberetning omkring arbejdstagerens identitet, stilling og arbejdsopgaver, udstationeringssted, start- og slutdato for udstationeringen, ansættelses- og arbejdsforhold?

Det bør være muligt i stedet at indberette, at firma XX har arbejdet på et projekt i en konkret periode - eller at firma XX løbende udsender de og de medarbejdere til forskellige projekter.

Den bedste løsning ville være en klar bestemmelse om, at udstationering (hvorved forstås arbejde i et andet medlemsland) i mindre end (x antal dage eller uger) ikke skal indberettes.

Det ville f.eks. imødekomme en situation som den følgende:

"En CNC-fræser (italiensk) skulle have ny gearkasse. Gearkassen kom fra Italien, og en italiener rejste til Danmark som supervisor for den danske leverandør, som også havde en mand på værkstedet. Arbejdet varede halvanden dag."

Ville italieneren i denne situation blive betragtet som "udstationeret" - og skulle den italienske virksomhed så gemme oplysninger i to år om denne udstationering?

Vi mener, der bør kunne findes en hensigtsmæssig løsning, så unødigt administration kan undgås - hvilket jo netop er formålet med dette direktiv!

Et positivt eksempel fra telesektoren

I den kommende debat kan vi forestille os, at der bliver mange drøftelser, om en mere liberal holdning kan accepteres. I den forbindelse vil vi gerne fremhæve teleområdet, hvor der er positive danske erfaringer.

Teleområdet er liberaliseret gennem den seneste 10 års periode. Danmark har i den forbindelse gjort sig gældende som et af de områder, hvor markedet er mest konkurrencepræget, og hvor barriererne for at etablere sig som udbyder stort set er helt fjernet.

I Danmark står det enhver frit for at etablere sig som udbyder af teletjenester (elektroniske kommunikationstjenester). Som udgangspunkt kræves der ingen form for formel tilladelse fra myndighederne, og der skal ikke ske nogen anmeldelse af virksomheden. Udbudet af tjenester er til gengæld reguleret ved generelle regler i form af en "udbudsbekendtgørelse".

Denne meget liberale tilgang har ikke givet anledning til formelle problemer. At der så i en særskilt "udbudsbekendtgørelse" er fastsat en lang række vilkår, som i andre lande oftest vil være indeholdt i en formel tilladelse, er en anden sag. Potentielt er der en risiko for, at tilladelsesvilkår blot flyttes til en mere generel og almen regulering, men ud fra en transparenzbetragtning er dette at foretrække.

Kun hvis der skal anvendes frekvenser (mobil), kræves en særskilt tilladelse i Danmark. Dette krav skyldes manglen på frekvenser (knap naturlig ressource). I vilkårene stilles der derfor som oftest krav om dækning af bestemte dele af landets befolkning mm.

Den videre vej frem

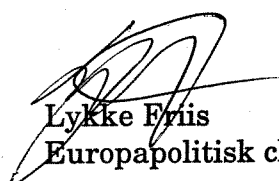
I forbindelse med drøftelserne omkring evaluering af nationale krav mener vi, det vil være nødvendigt med en mere indgående drøftelse af rimelighed og niveau for f.eks. miljø- eller forbrugerbeskyttelse, især når det sammenholdes med oprindelseslandsprincippet. Vil udenlandske udbydere ellers kunne "slippe udenom" strengere regler i modtagerlandet?

Et politisk ønske om et højt beskyttelsesniveau kan nemlig virke konkurrenceforvridende og skabe barrierer for den frie bevægelighed. Et eksempel her er teleområdet i Danmark (nu med en mere negativ vinkel), hvor danske udbydere er reguleret strammere, end hvad EU-direktiverne (minimumsdirektiver) tilsiger. Det gælder f.eks. bindingsperioder i forbindelse med oprettelse af mobilabonnement, beløbsgrænser for tjenester, der betales via mobiltelefon, krav om specificeret regning, saldokontrol m.v.

Der vil sandsynligvis vise sig mange nye problemstillinger i de videre drøftelser af direktivforslaget, også omkring forhold for konkrete sektorer.

DI vil gerne inddrages i en fremtidig dialog omkring direktivet og de videre tiltag på baggrund af medlemsstaternes rapporter.

Med venlig hilsen

Lykke Friis
Europapolitisk chef

Annette Dragsdahl
Chefkonsulent

Erhvervs- og Boligstyrelsen

Att: Rolf Hansen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København K

Sendt pr. mail til roh@ebst.dk

Dato: 10. marts 2004

Deres ref.:

Vores ref.:

ERHVERVS- OG BOLIGSTYRELSEN	
Modt.	Kopi
Dato	11 MRS. 2004
J. nr.	
Akt. nr.	
Sagsbøh.	

Vedr. Høring af EU Kommissionens forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om tjenesteydelser i det indre marked [SEK(2004) 21]

Hermed fremsendes HTS' kommentarer til EU Kommissionens forslag til rammedirektiv om det indre marked for services, som den 19. februar 2004 er sendt i høring til Specialudvalget for Konkurrenceevne og vækst m.fl.

HTS ser positivt på Kommissionens målsætning om at gøre det lettere for servicevirksomheder at sælge deres ydelser og at etablere sig i andre EU-lande. Det indre marked for tjenesteydelser fungerer fortsat ikke tilfredsstillende og det er på den baggrund nødvendigt med en retlig ramme, der fjerner hindringerne for etableringsfriheden for tjenesteydere og fjerner hindringerne for den frie udveksling af tjenesteydelser.

Det er særlig tilfredsstillende, at Kommissionen lægger op til indførelse af administrativ forenkling med kvikskranker, hvor tjenesteydere kan få ordnet administrative formaliteter i tilknytning til deres virksomhed. Danmark er nået langt på dette felt. HTS mener, at Kommissionen løbende bør følge arbejde i de enkelte lande, således at man undgår ulige konkurrencevilkår hvor f.eks. udenlandske virksomheder har let adgang til det danske marked, mens danske virksomheders adgang til udenlandske markeder besværliggøres som følge af forsinket implementering af nationale kvikskranker. Det er ligeledes prisværdigt, at der stilles krav om elektroniske procedurer inden udgangen af år 2008.

Direktivforslagets artikel 14 om Forbudte krav, peger præcist på krav, som er med til at hæmme det indre marked for tjenesteydelser.

Direktivforslagets artikel 15 om Krav, der skal evalueres, pålægger medlemsstaterne at undersøge hvorvidt deres love og administrative bestemmelser er forenelige med direktivforslagets betingelser. HTS støtter Kommissionens indsats mod diskriminerende krav, som direkte eller indirekte er begrundet i nationaliteten eller for selskabers vedkommende, krav om hovedsædets beliggenhed samt krav om personers ophold på området.

HTS konstaterer, at forslaget indeholder en række elementer, som først skal underkastes en nærmere belysning. En indførelse af afsenderlandsprincippet, hvor servicevirksomheder fra andre EU-lande kan nøjes med at overholde deres hjemlandsregler og dermed undtages danske autorisationsprocedurer, når de leverer tjeneste-

HTS · Handel, Transport
og Serviceerhvervene

Børsen

1217 København K

Telefon 70 13 12 00

Telefax 70 13 12 01

hts@hts.dk

www.hts.dk

ydelse i Danmark, bør først ske efter grundig overvejelse for hver enkelt autorisationsordnings vedkommende. HTS fremhæver nedenfor et par udvalgte autorisationsordninger, hvor en fortsat opretholdelse af de objektive kriterier for at etablere sig, er helt afgørende for et sundt erhvervsklima fremover.

Lov om vagtvirksomhed og tilhørende bekendtgørelser

HTS lægger vægt på at opretholde godkendelsesprocedurerne af vagtselskaber, men det kunne overvejes at forenkle udstedelsen af godkendelser ved at flytte udstedelsen fra den enkelte politikreds til et centralt kontor.

Lov om restaurations- og hotelvirksomhed

Autorisationen sikrer, at vedkommende har den rette uddannelse og har viden til, på en sikkerhedsmæssig forsvarlig måde, at håndtere vanskelige situationer.

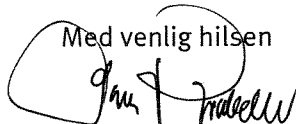
- dørmænd

En ny lovændring af restaurationsloven er på vej (L 163), hvor der i bestemmelserne om dørmænd, bestyrere og diskoteker indføres en autorisationsordning for dørmænd. Lovændringen skal sikre, at dørmænd har den nødvendige viden og ikke i øvrigt er personligt belastet af forhold som kunne påvirke varetagelsen af arbejdet. Med kravet om uddannelse sikres, at alle dørmænd er kvalificerede til at håndtere de opgaver, som deres arbejde som dørmænd medfører. Uddannelsen skal blandt andet give den enkelte dørmænd kvalifikationer inden for følgende områder: Kommunikation og konflikthåndtering, personlig sikkerhed, retsregler, førstehjælp og den praktiske håndtering af store menneskemængder.

Lov om næringsbrev til fødevarerbutikker

I den nærmeste fremtid fremsætter regeringen "Lov om næringsbrev til fødevarerbutikker", som følger den ekstra betingelse på ansøgerens adgang til næringsbrev til fødevarerbutikker, at ansøgeren om næringsbrev ved en prøve skal have godtgjort fornødent kendskab til reglerne om skat og afgifter, fødevarer, arbejdsmarkeds- og arbejdsmiljøforhold, brandsikkerhed og restaurationsdrift. Lovforslaget har to overordnede mål. Det ene er at sikre, at udøvere af erhvervet har den fornødne kendskab til de regelsæt, der regulerer branchen. Dette sikres via et tilbud om et kort uddannelsesprogram samt om et krav om beståelse af en prøve. Det andet giver mulighed for, at systematisk overtrædelse af forskellige af de nævnte særlovgivninger ikke alene kan sanktioneres hver for sig efter de respektive særlovgivninger, men tillige vil kunne medføre en samlet sanktion i henhold til lovforslaget. Dette sikres ved, at domstolene kan frakende en fysisk eller juridisk person retten til at udøve den omhandlede virksomhed. HTS finder det afgørende, at lovens målsætning også vil kunne opfyldes af udenlandske virksomheder der etablerer sig i Danmark.

Med venlig hilsen

Lars Krobæk
Adm. direktør
HTS

Christian Sestoft
Chefkonsulent
HTS

Erhvervs- og Boligstyrelsen
Att: Rolf Hansen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København K

Sendt pr. mail til roh@ebst.dk

Dato: 24. august 2004

HTS' supplerende kommentarer til EU Kommissionens forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om tjenesteydelser i det indre marked [SEK(2004) 21]

Som opfølgning på mødet den 29. juni 2004 hos Erhvervs- og Boligstyrelsen, fremsender HTS hermed et supplerende notat til HTS' høringsvar af 10. marts 2004 vedr. EU Kommissionens forslag til direktiv om tjenesteydelser i det indre marked SEK(2004) 21].

Indledende kommentarer

1. HTS konstaterer, at Rådet i efteråret 2004 vil komme med yderligere præciseringer og forslag til tjenesteydelsesdirektivforslaget.
2. HTS er positiv overfor Rådets ønske om at fjerne hindringer for tjenesteydernes etableringsfrihed og styrke den fri udveksling af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne.
3. Rådets forslag om nationale kvikskranker hilses velkommen, således at tjenesteydere lettere kan få overblik over regelsæt samt lettere få ordnet administrative formaliteter.
4. HTS finder det prisværdigt at der stilles krav om elektroniske procedurer inden udgangen af år 2008.
5. HTS støtter Rådets indsats mod diskriminerende krav, som direkte eller indirekte er begrundet i nationaliteten eller for selskabers vedkommende, krav om hovedsædets beliggenhed samt krav om personers ophold på området.
6. Rådets ønske om en kortlægning og gennemgang af nationale autorisationsordninger er fornuftig, således at der kan ryddes op i ordninger der ikke er baseret på rimelige vilkår. HTS ønsker imidlertid at understrege at autorisationsordninger mv. ofte tjener væsentlige samfundshensyn til kvalitet, miljø, sundhed etc. HTS ønsker ikke en udvikling hvor virksomheder i EU-lande med mindre restriktive vilkår kan bruge dette som en konkurrencefordel i konkurrencen med virksomheder i lande med mere restriktiv lovgivning.
7. HTS anbefaler Rådet at fortsætte arbejdet om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. HTS beder ligeledes Rådet overveje hvorvidt det ikke ville være mere hensigtsmæssigt med en forudgående harmonisering af autorisati-

onsordninger inden man åbner for oprindelseslandsprincippet, idet det må forlanges at autorisationsordninger dækker over de samme kvalifikationer.

Oprindelseslandsprincippet

8. HTS finder forslaget om oprindelseslandsprincippet problematisk eftersom det blandt andet forudsætter at oprindelseslandets myndigheder udfører en effektiv kontrolindsats overfor virksomheder som udfører tjenester i andre EU-lande. HTS er skeptisk overfor hvorvidt dette krav i praksis kan opfyldes. Det forudsætter i givet fald en betydelig overvågningsindsats fra Kommissionens side at påse at de enkelte lande til fulde overholder forpligtelserne om kontrol.

9. HTS mener at en række nationale erhvervsspecifikke autorisationsordninger er indført af hensyn til sikkerhed, miljø, øvrige arbejdsforhold, skattelovgivningen mv. HTS ønsker ikke en udvikling baseret på mindste fællesnævner, hvor udenlandske tjenesteydere kan tilbyde tjenester underlagt mere lempelige krav og kontrolforanstaltninger fra myndighedsside.

Udstationeringsdirektivet

10. HTS konstaterer at reglerne i det foreliggende udkast til tjenesteydelsesdirektivet ikke ændrer på forhold omfattet af udstationeringsdirektivet. I den udstrækning der alligevel hersker tvivl herom, bør Rådet præcisere dette forhold i det endelige tjenesteydelsesdirektiv.

11. HTS er positiv overfor at Rådet i art. 17, stk.5, foreslår en undtagelse fra oprindelseslandsprincippet når det gælder udstationering af medarbejdere. HTS er imod unfair lønkonkurrence fra udenlandske virksomheder, som udstationerer billig arbejdskraft i Danmark. HTS finder det helt afgørende de gældende arbejds- og ansættelsesvilkår for udstationerede medarbejdere forsat er reguleret af udstationeringsdirektivet (96/71/EF), implementeret via udstationeringsloven.

12. Udstationeringsdirektivet betyder at blandt andet løn- og ansættelsesforhold for udstationerede ansatte i udenlandske virksomheder fortsat er reguleret af værtslandets regler og kutymen på arbejdsmarkedet. I praksis betyder dette at det er op til arbejdsmarkedets parter i Danmark at sikre at udstationerede udenlandske ansattes aflønning sker efter dansk overenskomst eller som minimum på overenskomstlignende vilkår.

13. HTS konstaterer at tjenesteydelsesdirektivet ikke berører enkeltmandsvirksomheder, som derfor indenfor den nuværende lovgivning fortsat vil kunne tilbyde tjenester i øvrige EU-lande uden at skulle indgå kollektiv overenskomst eller behøve at følge værtslandets ansættelsesretlige love. Enkeltmandsfirmaer etableret i andre EU-lande vil således fortsat kunne operere i Danmark i den udstrækning de overholder hjemlandets lovgivning.

Autorisationsordninger

14. HTS ønsker at understrege at autorisationsordninger grundlæggende ikke skal ses som en forhindring for etableringer, men derimod en beskyttelse af offentlighedens interesser.

15. HTS hilser det velkommen at Rådet lægger op til en gennemgang af de respektive autorisations- og godkendelsesordninger for at sikre at de ikke strider imod kravene om nødvendighed, ikke diskrimination og proportionalitet (art. 9 pkt. a-c).

16. HTS opfordrer Rådet til at sikre utvetydige formuleringer i direktivforslaget, ikke mindst tydeligt præcisere at tjenesteydelsesdirektivet ikke ændrer ved reglerne i udstationeringsdirektivet.

17. HTS lægger stor vægt på, at det i Danmark endelig er lykkedes at få indført en lov om næringsbrev til fødevarerbutikker samt en lov om frakendelse af næringsbrev (jf. lov nr. 486 og 487 af 9. juni 2004). Lovene skal sikre at udøvere af erhvervet har den fornødne kendskab til de regelsæt, der regulerer branchen samt give myndighederne mulighed for at sanktionere og i yderste fald frakende en fysisk eller juridisk person retten til at udøve den omhandlede virksomhed. HTS finder det afgørende, at lovens målsætning også vil kunne opfyldes af udenlandske virksomheder der etablerer sig i Danmark.

18. HTS ønsker at udtrykke tilfredshed med de nye danske godkendelsesprocedurer af vagtselskaber. Lov om vagtvirksomhed og tilhørende bekendtgørelser har været medvirkende til at skabe ordentlige erhvervsvilkår i sikkerhedsbranchen. HTS ønsker derfor fortsat kontrol og godkendelse af alle som tilbyder vagtservices i Danmark.

19. HTS ønsker ligeledes at sikre en fortsat høj standard blandt dørmænd i Danmark. Jf. lovændring af restaurationsloven (lov nr. 366 af 19. maj 2004) indføres en autorisationsordning for dørmænd. Lovændringen skal sikre professionel viden om blandt andet konflikthåndtering, personlig sikkerhed, retsregler, førstehjælp og den praktiske håndtering af store menneskemængder.

HTS ser frem til at indgå i dialog om udformningen af Tjenesteydelsesdirektivet, således at udvekslingen af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne kan blive styrket uden at det måtte ske på bekostning af de høje danske krav til kvalitet og kontrol af tjenesteydelserne.

Med venlig hilsen

Lars Krobæk
Adm. direktør
HTS

Christian Sestoft
Chefkonsulent
HTS

Amtsrådsforeningens synspunkter til Kommissionens forslag til direktiv om tjenesteydelser i det indre marked (SEK(2004)21)

- Amtsrådsforeningen støtter direktivets overordnede formål om at skabe et bedre og mere udviklet indre marked for tjenesteydelser i EU.
- Amtsrådsforeningen mener, at direktivet for tjenesteydelser ikke bør omfatte velfærdsydelser så som social- og sundhedsydelser
- Amtsrådsforeningen mener ikke, at oprindelseslandsprincippet (artikel 16) er tilstrækkeligt gennemtænkt i dets nuværende udformning, *(og det bør under ingen omstændigheder gælde for levering af velfærdsydelser)*.
- Amtsrådsforeningen mener, at artikel 23 (godtgørelse af udgifter til lægebehandling) skal udelades af direktivet.

Kommissionen udarbejdede i 2002 en rapport om status for det indre marked for tjenesteydelser (KOM(2002)441). I rapporten blev det bl.a. konkluderet, at ”Ti år efter, hvad der skulle have været gennemførelsen af det indre marked, må det konstateres, at der fortsat er stor forskel mellem visionen om et økonomiske integreret Europa og den virkelighed, de europæiske borgere og tjenesteydere oplever”.

Kommissionen har *efterfølgende* fremlagt et forslag til rammedirektiv, hvis formål er at forbedre forholdene for handel med tjenesteydelser i det indre marked. Direktivforslaget behandler bl.a. tjenesteydernes etableringsfrihed, den frie udveksling af tjenesteydelser, sikring af tjenesteydelseernes kvalitet og effektiv kontrol.

Amtsrådsforeningen støtter direktivets overordnede formål om at skabe et mere velfungerende indre marked for tjenesteydelser i EU. Dette er bl.a. vigtigt for den regionale udvikling og varetagelsen af regionale forpligtigelser.

Amtsrådsforeningen har følgende bemærkninger til Kommissionens forslag til direktiv om tjenesteydelser i det indre marked:

Oprindelseslandsprincippet

For at fjerne hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser omfatter forslaget et oprindelseslandsprincip, som indebærer, at tjenesteydere generelt kun er underlagt loven i det land, hvor det er etableret, med undtagelse af de definerede områder i artikel 17 og 18. Amtsrådsforeningen er kritisk overfor oprindelseslandsprincippet i dets nuværende udformning, da det betyder:

- At tjenesteydere har ret til at udføre ydelser i en eller flere andre medlemsstater uden at være underlagt de pågældende landes bestemmelser. Amtsrådsforeningen vurderer, at det kan føre til uhensigtsmæssige konkurrencesituationer.
- At offentlige myndigheder i yderste konsekvens skal holde styr på 25 forskellige lovgivninger, da de skal kende alle de regler, som deres tjenesteydere er underlagt. Det vil være voldsomt ressourcekrævende, indtil der sker en væsentlig større harmonisering i EU-lovgivningen, end det er tilfældet i dag.
- At det vil kunne medføre uhensigtsmæssig dumpning af restriktioner i medlemslande, for at blive det mest interessante land for virksomheder at etablere sig i.
- At oprindelsesmedlemsstaten har pligt til at føre en effektiv kontrol med de tjenesteydere, der er etableret på landets område, når de udfører tjenesteydelser i andre medlemsstater. Det er relevant at overveje, i hvor høj grad det enkelte lands myndigheder vil være i stand til på en forsvarlig måde at kontrollere egne virksomheder, der opererer i et andet land.

Det er samtidig vigtigt at undersøge, oprindelseslandsprincippet betydning for arbejdstagers rettigheder og pligter. Der skal også fremover være mulighed for at opretholde den danske aftalemodel.

Kommissionen har ikke i tilstrækkelig grad belyst de ovennævnte problemstillinger. Direktivet sikrer ikke, at der er tilstrækkelig harmonisering mellem medlemsstaterne med hensyn til f.eks. overvågningsmekanismer og kvalitetsstandarder. Oprindelseslandsprincippet er ikke troværdigt før der er gennemført denne højere grad af harmonisering. Amtsrådsforeningen mener derfor ikke, at oprindelseslandsprincippet i dets nuværende form er tilstrækkeligt gennemtænkt.

Social- og sundhedsydelser – velfærdsydelser

Der er stor forskel mellem de enkelte medlemslandes organisering, levering og finansiering af social- og sundhedsydelser. Dertil kommer, at social og sundhedsydelser traktatmæssigt er defineret som værende et nationalt anliggende. Derfor bør direktivet om tjenesteydelser ikke omfatte disse ydelser. Endvidere er det problematisk, at social- og sundhedsydelser sidestilles med serviceydelser generelt, grundet disse ydelsers værdi- og velfærdsskabende karakter. Social og sundhedsydelser skal opfylde særlige krav til sikring af patientrettigheder, kvalitet, etiske regler, lige adgang m.v.

Ophøjelse af den hidtidige EU-retspraksis til direktiv jf. artikel 23 og definitionen af social- og sundhedsydelser som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse betyder, at social- og sundhedsydelserne underlægges reglerne i henhold til det indre marked. Dette kan reducere medlemsstaternes evne til at kunne intervenere over for markedsfejl og sikre omkostningskontrol, kvalitet, udligning og lige adgang til sundhedsydelser. Velfærdsydelser er ikke bestemt af lønsomhedskriterier alene. Problematikken forstærkes af, at konsekvenserne af tjenesteydelsesdirektivet for de nationale sundheds- og velfærdspolitiske målsætninger ikke er blevet analyseret forud for udarbejdelsen af direktivforslaget.

Amtsrådsforeningen mener ikke, at velfærdsydelser såsom social- og sundhedsydelser bør være omfattet af tjenesteydelsesdirektivet, ligesom artikel 23 bør udgå.

Forsyningspligtydelser

Forslaget til direktiv om tjenesteydelser omfatter de såkaldte forsyningspligtydelser af økonomisk interesse (services of general economic interest). Til gengæld berører direktivet ikke medlemsstaternes indflydelse på de almindelige forsyningspligtydelser (services of general interest). Problemet er, at det fortsat er uklart, hvad der er forskellen på de to kategorier. Hvornår er en forsyningspligtydelse for eksempel af ikke økonomisk karakter? Klare definitioner af Tjenesteydelser af almen interesse og Tjenesteydelser af almen økonomisk interesse er essentielle for at vurdere direktivets betydning.

Amtsrådsforeningen finder det desuden vigtigt, at tjenesteydelsesdirektivet ikke medfører overlapning af allerede eksisterende EU-lovgivning, og at direktivet ikke undergraver det lokale selvstyres ret til at udføre dets opgaver på den måde, som det finder mest hensigtsmæssigt.

For uddybende kommentarer til papiret:

Konsulent Jens Peter Bjerg, Amtsrådsforeningen

Telefon : +45 35298268

E-mail: jpb@arf.dk

Amtsrådsforeningen

Dampfærgevej 22

2100 København

Tel: 35 29 81 00

Fax: 35 29 83 00

Amtsrådsforeningens Bruxelles-kontor

Rue de la Science 4

1000 Bruxelles

Tel: +32 2 550 12 80

Fax: +32 2 550 12 75

Erhvervs- og Boligstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Hellerup, den 10. marts 2004
JJ/jj

Vedr. forslag til EU-direktiv om tjenesteydelser i det indre marked

Først og fremmest vil DSK gerne takke for en god, pædagogisk og grundig gennemgang af direktivet på mødet i styrelsen med repræsentanter fra Kommissionen. Dette møde afklarede mange af de tvivlsspørgsmål, der har været, og som følge af disse afklaringer kan DSK give sin støtte til direktivet og dets målsætning om at skabe et reelt indre marked for tjenesteydelser.

Indledningsvist skal vi dog gøre opmærksom på, at for den del af markedet for tjenesteydelser, der udgøres af detailhandelen, er der næppe noget større samlet vækstpotentiale, og i hvert fald ikke noget yderligere jobpotentiale. Tværtimod vil nye butikker ofte have mindre personale ansat i forhold til omsætningen – dette gør sig i hvert fald gældende inden for dagligvarehandelen, hvor størsteparten af nyetablerede butikker udgøres af discountbutikker, hvor lønandelen af omsætningen er endog meget lav.

Det virker endvidere ikke helt klart, hvorvidt detailhandel er omfattet af direktivets definition på tjenesteydelser. Dette bør tydeliggøres.

DSK støtter, at direktivet opererer med oprindelseslandsprincippet frem for at lægge op til en harmonisering af et mere eller mindre uoverskueligt antal regler. Dette princip må dog ikke føre til, at tjenesteydere konsekvent kan vælge at udøve sin virksomhed fra den medlemsstat med den laveste fællesnævner f.s.v.a. folkesundhed, miljø, forbrugerbeskyttelse, arbejdsmiljø og sociale bestemmelser.

Det er vigtigt, at subsidiaritetsprincippet fastholdes, så kun regler, der udgør en væsentlig hindring for skabelsen af et indre marked, og som ikke har noget anerkendelsesværdigt formål, ophæves.

DSK ønsker at sikre, at næringslovens § 10 opretholdes, hvorefter afsætning af varer som altovervejende hovedregel forudsættes at foregå fra et fast forretningssted. Tilla-

SEKRETARIATET
VEST
POSTBOKS 122
SVANEMØLLEVEJ 41
DK-2900 HELLERUP
TELEFON 39 62 16 16
TELEFAX 39 62 03 00
E-MAIL: DSK@D-S-K.DK

KØBMANDSTJENESTEN ØST
POSTBOKS 122
SVANEMØLLEVEJ 41
DK-2900 HELLERUP
TELEFON 39 62 16 16
TELEFAX 39 62 03 00
E-MAIL: HELLERUP@D-S-K.DK

KØBMANDSTJENESTEN
ÅRHUSVEJ 14
DK-8670 LASBY
TELEFON 86 95 17 00
TELEFAX 86 95 18 17
E-MAIL: LAASBY@D-S-K.DK

delse til omførsel af varer i videre omfang end i dag vil gøre det umuligt for myndighederne at kontrollere, om de varer, der handles fra ladet af en lastbil, lever op til forskellige krav vedr. sundhed m.v., ligesom en sådan adgang vil føre til omfattende handel med varer, der ikke er svaret afgift af i Danmark. Samtidig vil danske forbrugere have vanskeligt ved at reklamere over mangelfulde varer, såfremt varen ikke er solgt fra et fast forretningssted. Omførsel af varer – især hvis det sker over landegrænser – vil påføre danske forretningsdrivende en helt urimelig konkurrence, og DSK er af den klare opfattelse, at kravet om fast forretningssted er velbegrundet, ligesom det er ikke-diskriminerende, da der er lige adgang til at etablere fast forretningssted i Danmark for alle EU-borgere.

Som eksempler kan nævnes den danske Smiley-ordning for fødevarevirksomheder og de danske regler om egenkontrol af fødevarehygiejne (som er en implementering af fællesskabsret). Her må der gælde de samme regler for al dagligvarehandel, der foregår på dansk jord.

DSK ønsker endvidere at sikre, at den danske lukkelov ikke kan omgås ved at etablere sig i en medlemsstat med en mindre restriktiv lukkelov – eksempelvis Sverige - og drive forretning herfra med en mobil butik i Danmark.

DSK noterer sig, at direktivet ikke finder anvendelse på skatte- og afgiftsområdet. Forskellige afgiftssatser er imidlertid stærkt konkurrenceforvridende for detailhandelen i grænseområder, og DSK opfordrer til en øget harmonisering af satserne medlemsstaterne imellem. Dette skal ske for at sikre, at grænsehandel alene motiveres af konkurrence på service, udvalg og priser og ikke af konkurrence på afgiftssatser.

Præambelens pkt. 20 omhandler næringsbreve m.v. DSK gør opmærksom på de nye danske regler vedr. næringsbrev for udøvelse af fødevarehandel. Disse regler er begrundet bl.a. i hensynet til folkesundheden, reglerne er proportionelle i forhold til opnåelse af formålet, og reglerne diskriminerer ikke andre EU-borgere. Næringsbrevet er let at opnå, da det vigtigste i reglerne i virkeligheden er muligheden for at fratage næringsbrevet fra en forretningsdrivende, der gentagne gange har overtrådt væsentlige danske regler. DSK betragter næringsbrevet som en tilladelsesordning, der lever op til kravene i artikel 9. DSK ønsker at sikre, at direktivet ikke er i konflikt med reglerne om næringsbrevet.

DSK hæfter sig i særlig grad ved præambelens pkt. 24. Her nævnes det som en undtagelse til hovedreglen om, at en tilladelse til at drive forretning i en anden medlemsstat som udgangspunkt skal gælde på hele den pågældende medlemsstats område, at det er et tvingende alment hensyn, at der for større supermarkeder af hensyn til beskyttelsen af bymiljøet skal anmodes om tilladelse for hvert enkelt etableringssted. DSK støtter

denne udlægning af direktivet, og det er af vital interesse for DSK samt hovedparten af dansk detailhandel, at den danske planlovs regler om detailhandel opretholdes i sin fulde udstrækning, så en fortsat decentral butiksstruktur kan opretholdes. Reglerne sikrer bymiljøet ved at stille krav om, at nye butikker som hovedregel skal placeres i bymidten og skal holde sig under nogle fastsatte maksimumstørrelser, ligesom miljø- og trafikbelastning er væsentlige begrundelser for reglerne. Planloven har således hverken til formål eller som følge at begrænse etablering af butikker i Danmark fra de øvrige medlemsstater. Eksempelvis er den tyske dagligvarekæde LIDL, og materialistkæderne Schlecker og Douglas på vej til at etablere sig i Danmark med adskillige butikker, og dette hindres ikke af den danske planlov, når blot butikkerne placeres på de områder, der af kommunalbestyrelsen og amtsrådet er udpeget til detailhandelsområder.

I planloven stilles der krav om, at der hos de planlæggende myndigheder skal finde en vurdering sted af behovet for arealer til nye butikker, men der stilles ikke krav om økonomiske tests som nævnes i artikel 14, stk. 5. DSK ser således planlovens bestemmelser som krav, der er objektivt begrundet i tvingende almene hensyn såsom beskyttelsen af bymiljøet, således som det nævnes i præambelens pkt. 32, hvorfor der heller ikke burde være problemer i forbindelse med artikel 10, stk. 4.

På mødet med kommissionen blev det tydeligt sagt, at der ikke var nogen form for konflikt mellem nogle af direktivets bestemmelser og bestemmelserne i planloven. DSK ønsker for god ordens skyld en bekræftelse på denne udlægning af direktivet.

DSK støtter oprettelsen af kvikskranker og vil deltage konstruktivt i forbindelse med oprettelse af sådanne.

Endelig gør DSK opmærksom på, at visse former for hel eller delvis offentlig virksomhed udøves fra dagligvarebutikker. Dette gælder således salg af håndkøbsmedicin og udlevering af receptpligtig medicin i områder uden et lokalt apotek, postbetjening i områder uden et lokalt posthus, samt salg af Tiptstjenestens produkter. DSK ønsker en afklaring af, om disse områder er omfattet af direktivet, og hvilke konsekvenser det i givet fald vil få.

Med venlig hilsen

Jan E. Jørgensen,
advokat

Erhvervs- og Boligstyrelsen
Att.: Rolf Hansen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

København, den 10. marts 2004

Høringssvar til "Forslag til Europa-parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked."

HK/HANDEL har modtaget ovenstående i høring og har følgende kommentarer:

Jeg skal på vegne af HK forbeholde mig ret til at komme med yderligere kommentarer til direktivforslaget, fordi forslaget dels er meget omfattende og komplekst dels har fristen været meget kort. Det er svært at få kommentarer fra hele organisationen på den korte tid.

Den primære indvending mod direktivet skal ses i forhold til direktivets eventuelle sammenkædning med den danske planlov. Ifølge traktatens art. 50 er virksomheder af handelsmæssig karakter omfattet af begrebet tjenesteydelser. Nærværende forslag til direktiv vil derfor i princippet omfatte handelsvirksomheders etableringsret og deres frie bevægelighed over grænserne i EU. Det bør derfor sikres, at den danske planlovgivning ikke berøres af direktivet. Her tænkes især på etablering, placering og størrelse af butikker, varehouse og centre.

Desuden skal det grundlæggende oprindelsesland-princip problematiseres. Det vil blive mere besværligt, at føre tilsyn med de grænseoverskridende virksomheder. Det virker mere hensigtsmæssigt, at lade lovgivningen i bestemmelseslandet være regulerende. I praksis vil det derved blive lettere at føre tilsyn, kontrollere og administrere.

Direktivforslaget omfatter også vikarbureauer. Det gør behovet for en generel sikring af vikarernes løn- og arbejdsvilkår endnu mere påkrævet. Det bør derfor være en klar forudsætning, at forslaget til vikardirektiv vedtages, inden vikarbureauerne får mulighed for at operere på tværs af grænserne.

Direktivforslagets artikel 24 (specifikke bestemmelser om udstationering af arbejdstagere) og artikel 25 (udstationering af 3. landsborgere) giver også anledning til bekymring. Det bør undersøges, om ikke medlemsstaten, hvor medarbejderne er udstationeret visse tilfælde bør have mulighed for at kontrollere og stille krav til dokumentation af ansættelses- og arbejdsforhold, opholdsgrundlag mv.

HK opfordrer Styrelsen til yderligere drøftelser om direktivet, og vi står naturligvis til rådighed for sådanne diskussioner.

Med venlig hilsen
HK/HANDEL

Jørgen Hoppe
Formand

Specialudvalget for konkurrence og vækst
Erhvervs- og Boligstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

10.3.2004

10299
LIBA/kiak

EU-Kommissionens forslag til direktiv om det indre marked for service

FTF har modtaget EU-Kommissionens forslag til rammedirektiv om "Det indre marked for serviceydelser" og notat til EU-Specialudvalget til høring.

Generelt er FTF enig i de indstillinger der lægges op til i notatet til EU-Specialudvalget om at tage positivt i mod Kommissionens forslag. FTF er ligeledes enig i, at man skal betone behovet for grundig drøftelse og afklaring med hensyn til konsekvenserne, herunder særlige sektorforhold og vil i den forbindelse pege på, at dette er et forhold der bør veje meget tungere i indstillingen end spørgsmålet omkring den positive modtagelse generelt af Kommissionens forslag.

FTF er af den opfattelse, at dette direktiv er endog særdeles vigtigt, men at det på nuværende tidspunkt er svært at overskue, hvilke konsekvenser det vil få for det danske marked for tjenesteydelser og de krav om kvalitetsniveau det er helt naturligt at stille i forbindelse med levering af tjenesteydelser. FTF er derfor ikke enig i den del af indstillingen fra notatet til EU-Specialudvalget, der støtter forslaget om at få en hurtig vedtagelse af dette rammedirektiv, idet vi anser det for langt mere nødvendigt, at der sker en grundig drøftelse og afklaring. Forslaget er efter FTF's opfattelse for væsentligt til at haste igennem. Dette specielt set i lyset af, at direktivet er formuleret på en sådan måde, at det rejser en lang række spørgsmål om, hvor langt anvendelsesområdet egentligt er. Konkret kan her nævnes, at der i direktivet er formuleret følgende:

"Direktivet finder derimod ikke anvendelse på ikke-økonomisk virksomhed eller virksomhed, hvor der ikke foreligger betaling, således som det er tilfældet ved virksomhed, staten udfører uden økonomisk modydelse som led i sine opgaver på det sociale, kulturelle, uddannelsesmæssige og retlige område."

Imidlertid har der i andre sammenhænge været rejst tvivl om fortolkningen dels af termen "Ikke-økonomisk" dels af spørgsmålet om, hvad "betaling" omfatter. I sidstnævnte tilfælde er spørgsmålet, om det er den "sidste offentlige krone" eller "den første deltager-betalings krone", der afgør om en serviceydelse skal åbnes for liberalisering på det indre marked.

FTF finder derfor, at der er behov for dels en afklaring af forhold og dels en tilkendegivelse fra EU eller den danske regerings side med oversigt over, hvilke former sociale, kulturelle, uddannelsesmæssige og inden for det retlige områ-

de, skal underkastes reglerne for det indre marked. For FTF er det af afgørende betydning, at det offentlige område fastholder retten til på nationalt niveau at opstille kvalitetskrav og normer for den offentlige service, uden at det kan betragtes som "tekniske handelshindringer".

Direktivforslagets oprindelseslandsprincip giver i det hele taget en række generelle problemer, herunder at temporært vikararbejde kan øges betydeligt ved direktivets indførelse, hvilket efter FTF's opfattelse ikke er hensigtsmæssigt..

I forbindelse med forsyningssikkerhed samt overholdelse af det enkelte lands krav til sikkerhed og normer, bør "oprindelseslands kriterier" overvejes meget nøje. En nærmere udredning – f.eks. i form af en række konkrete scenarier – bør foreligge, før princippet gennemføres. Ellers er der stor risiko for, at ansvaret for at tilse, at regler og normer overholdes, i realiteten overlades til den enkelte borger/bruger.

I forbindelse med Europaparlamentets behandling af Grønbogen om forsyningspligttydelser, har den europæiske fagbevægelse forsøgt at rejse en debat om det fornuftige i at liberalisere vandforsyning og spildevandsbehandling. Meget stærke kræfter ønsker denne liberalisering, men også dette spørgsmål bør overvejes meget nøje, før markedet åbnes. Her må forsyningssikkerhed og overholdelse af kvalitetsnormer komme før alle andre hensyn.

FTF finder det desuden problematisk, at virksomheder ikke skal registreres i det land, hvor de udfører deres service. Det kan give kontrol- og skattemæssige besværligheder.

Et andet område FTF finder er særligt problematisk er spørgsmålet omkring udstationerede medarbejdere. Således som FTF har forstået direktivets tekst kan det betyde, at en leverandør af en tjenesteydelse, der er godkendt i et andet EU-land, kan sælge tjenesteydelser til danske efterspørgere med tilsvarende lokalt godkendt arbejdskraft.

I henhold til problematikken vedrørende autoriseret personale er det FTF's klare opfattelse, at Danmark som modtagerland skal kunne afvise medarbejdere der ikke opfylder de danske betingelser for autorisation. Dette gælder både ved ansættelse nationalt eller ved udbud af ydelsen fra et EU-oprindelsesland, i henhold til artikel 19 b og artikel 37.

Med venlig hilsen

Bente Sorgenfrey
formand

Erhvervs- og Boligstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Hellerup, den 10. marts 2004

Vedr.: Høringssvar angående EU Kommissionens forslag til rammedirektiv om det indre marked for services

Dansk Textil Union fremsender hermed vores høringssvar angående EU Kommissionens forslag til rammedirektiv om det indre marked.

Indledningsvis bemærkes, at artikel 15 i Service-direktivet stiller spørgsmålstegn ved opretholdelsen af de danske restriktioner i planlovens detailbestemmelser og næringslovens §10 for så vidt angår etablering og udførelsen af erhverv.

Dansk Textil Union er af den opfattelse, at planloven og næringsloven er et nationalt anliggende, som direktivet ikke bør have indflydelse på.

Under alle omstændigheder anses hensynene bag næringsloven samt planloven at opfylde de anførte betingelser i artikel 15, stk. 3, idet hensynene bag de foran nævnte love ikke direkte eller indirekte diskriminerer på baggrund af nationalitet.

Derudover anses de opstillede krav i forhold til næringsloven samt planloven at være objektivt begrundet i tvingende almene hensyn, såsom forbrugerbeskyttelsen i henhold til næringslovens §10 om fast forretningssted samt hensynet til opfyldelsen af gældende skatte- og afgiftsregler, som vanskeliggøres ved et manglende krav om fast forretningssted.

I forhold til planloven er der et overordnet hensyn til et fintmasket butiksnætet i Danmark samt lokaliseringen af butikker i bymidten, således at opretholdelsen af en fornuftig butiksstuktur i form af et varieret og levende butiksliv også i de mindre byer sikres. Det er Dansk Textil Unions opfattelse, at varetagelsen af disse hensyn er proportional i forhold til mål og midler.

Indholdet af oplysningspligten i henhold til artikel 26 foreslår Dansk Textil Union udarbejdet i forhold til gældende nationale krav til kassebon/faktura, som blandt andet beskrives i § 40 i momsloven. Her er det fastsat, at følgende fakturaoplysninger som udgangspunkt skal gives i forbindelse med handel mellem virksomheder :

1. Udstedelsesdato (fakturadato).
2. Fortløbende nummer, der bygger på én eller flere serier, og som identificerer fakturaen.
3. Den registrerede virksomheds (sælgerens) registreringsnummer.

4. Den registrerede virksomheds og køberens navn og adresse.
5. Mængden og arten af de leverede varer eller omfanget og arten af de leverede ydelser.
6. Den dato, hvor levering af varerne eller ydelserne foretages eller afsluttes, eller hvor et afdragsbeløb betales, forudsat en sådan dato er fastsat og forskellig fra fakturaens udstedelsesdato.
7. Afgiftsgrundlaget, pris pr. enhed uden afgift, eventuelle prisnedslag, bonus og rabatter, hvis disse ikke er indregnet i prisen pr. enhed.
8. Gældende afgiftssats.
9. Det afgiftsbeløb, der skal betales.

For så vidt angår salg til private valgte man i forbindelse med den nylig skete revision af momsfakturareglerne ikke at ændre reglerne herfor, idet det ville have påført væsentlige dele af detailhandlen nye administrative og økonomiske byrder. Krav om at kasseboner f.eks. skal angive afgiftsbeløbet, og hvilke type goder eller ydelser, der er leveret, vil betyde, at mange tusinde detailhandels virksomheder både skal have udskiftet deres kasseapparater og investeret i nye lagerstyrings-programmer, for at kunne efterkomme sådanne fakturakrav. Således følger det af momslovens § 43, stk. 4, at såfremt det ikke er teknisk muligt at udstede en kassebon med en række yderligere krav, kan virksomheden som i dag vælge at udstede en kassebon med følgende oplysninger til forbrugeren:

1. den registrerede virksomheds navn eller registreringsnummer
2. og salgsbeløbets størrelse.

I forhold til et eventuel krav om eftersalgsgaranti er det Dansk Textil Unions opfattelse, at reklamationsproblematikken allerede er reguleret i gældende lovgivning eksempelvis købeloven samt lov om visse forbrugeraftaler, hvorfor der ikke er behov for yderligere regulering.

Dansk Textil Union vil deltage aktivt i det fortsatte arbejde med direktivet.

Hvis der er spørgsmål til ovenstående, er De velkommen til at kontakte undertegnede.

Med venlig hilsen

Katrine Vitfell Pedersen
Juridisk konsulent

Erhvervs- og
Boligstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Skanderborg, den 10. marts 2004

Forslag til direktiv for services i det Det Indre Marked

DANVA takker for indbydelsen til at bidrage i høringen om udkastet til Servicedirektivet.

Generelle bemærkninger

DANVA har noteret sig bemærkninger om forsyningspligtydelserne under punkt 5, side 14-15 i resuméet for direktivet.

Det ligger os på sinde, at der heller ikke i det videre forløb med dette konkrete direktivudkast fastlægges bestemmelser omhandlende vand- og kloakforsyninger-
nes/forsyningspligtydelsernes udførelse af ydelser af høj kvalitet eller åbning af sektoren for konkurrence. Det ville være yderst utilfredsstillende for forsyningerne, hvis direktivets fokus pludselig skulle forandre sig.

Det er efter vor opfattelse værd at overveje, at der i det nævnte afsnit skrives endnu tydeligere, at forsyningspligtydelser, der leverer ydelser af økonomisk karakter, principielt er omfattet af direktivet. Forslaget foreslår dog, at oprindelseslandsprincippet ikke gælder for distribution af elektricitet, gas og vand.

Foreningen kan også støtte EU-Kommissionen i den betragtning, at "selv på de områder, hvor direktivet finder anvendelse, berører det ikke medlemsstaternes frihed til at bestemme, hvad de ønsker at betragte som forsyningspligtydelser, og hvordan disse skal fungere" (øverst s. 15). Dog kunne det her være gavnligt med en afklarende beskrivelse af hvad "...medlemsstaternes frihed til at bestemme...hvordan disse skal fungere" betyder konkret for forsyningerne. Betyder det eksempelvis at myndighederne kan vælge, at samtlige bestemmelser i direktivet ikke finder anvendelse inden for Vand- og Afløbssektoren? Eller rummer bemærkningen en anden betydning?

Specifikke bemærkninger

Spm. j) 2 i punkt 7, side 25

DANVA kan støtte argumenterne for ikke at anvende oprindelseslandsprincippet i forhold til distribution af elektricitet, gas og vand. Det spørgsmål, som rejser sig, er, hvorledes defineres begrebet "distribution af vand" ("water distribution service")? Tænkes der snævert på vandforsyning eller tænkes der på vand i alle former ført i ledninger (det rene og det brugte vand/kloakvand/spildevand)?

Det er vor opfattelse, at de samme argumenter gør sig gældende for kloakforsyninger – og vi vil derfor foreslå, at dette indskrives/præciseres i direktivet.

Art. 17

De just nævnte bemærkninger gør sig konkret gældende til formuleringen af denne artikel.

Som fremgået af dette høringssvar har DANVA i øjeblikket få – men for forsyningerne vigtige - bemærkninger til Servicedirektivet. Foreningen vil også i det fremtidige forløb være interesseret i at deltage i høringer mv. omhandlende dette direktivforslag.

Med venlig hilsen

Anders Bækgaard
direktør

Erhvervs- og Boligstyrelsen
Att: Kontorchef Søren Hellener
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

12. marts 2004

NHO/HHY/KMT

j00347

dhs@dhs.dk

ERHVERVS- OG BOLIGSTYRELSEN	
Modt.	Kopi
Dato	12 MRS. 2004
J. nr.	
Akt. nr.	
Sagsbeh.	

Forslag til Europa-parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked

Ved brev af 18. februar 2004 har Erhvervs- og Boligstyrelsen anmodet Dansk Handel & Service om bemærkninger til ovennævnte EU-direktiv.

Dansk Handel & Service betragter henvendelsen som en præhøring, idet der ikke er modtaget det sædvanlige grundlag for at vurdere direktivforslaget. Herunder savnes navnlig en analyse af direktivforslagets konsekvenser for gældende ret. Dansk Handel & Service ønsker at blive inddraget i den videre proces med direktivforslaget, herunder i vurderingen af de konsekvenser forslaget får for eksisterende lovgivning. Nedenstående bemærkninger er derfor afgivet på et foreløbigt grundlag, og Dansk Handel & Service forbeholder sig muligheden for at vende tilbage med yderligere bemærkninger til forslaget.

Generelle bemærkninger

Dansk Handel & Service er enig med EU-kommissionen i, at det er nødvendigt at skabe et effektivt indre marked for tjenesteydelser ved at fjerne eksisterende hindringer for etablering og fri udveksling af tjenesteydelser. Det er positivt, at Kommissionen med direktivforslaget ønsker at tage et afgørende skridt mod skabelsen af et frit indre marked for tjenesteydelser baseret på modernisering og forenkling af reglerne.

Det er vigtigt med konkret handling på serviceområdet, hvis EU skal udnytte de vækstpotentialer, der findes i servicesektoren. I sin synteserapport vedrørende gennemførelsen af Lissabon-processen og i meddelelsen om "The Competitiveness of business-related services and their contribution to the performance of European enterprise", har Kommissionen analyseret de vækst- og udviklingspotentialer, der ligger i servicesektoren. Kommissionen noterer bl.a., at servicesektoren bidrager med over 50 pct. af arbejdsstyrken, 66 pct. af alle nystartede virksomheder, samt den største værdi- og jobtilvækst i Europa. Kommissionen bemærker imidlertid, at Europa halter bagefter USA på centrale områder inden for servicesektoren, herunder innovation, forskning og udvikling, menneskelige ressourcer, udenlandske investeringer m.m.

Dansk Handel & Service er enig i, at der er behov for at nedbryde eksisterende hindringer for etablering og fri udveksling af tjenesteydelser. Det er afgørende for konkurrenceevnen, at der

med direktivet sker en erkendelse af, at det er servicesektoren, der er motoren for væksten i fremtidens Europa. Det gælder ikke mindst de videnbaserede serviceerhverv, herunder revisionsbranchen, konsulentvirksomheder, sundhedsområdet og vikarbranchen. For disse erhverv gælder særlige hensyn til mobilitet på det europæiske arbejdsmarked, herunder personskatter arbejdsgiverafgifter.

Direktivforslaget skal imidlertid kun ses som et første skridt i retning af en forbedret konkurrenceevne på serviceområdet. Der er behov for initiativer og reformer på en lang række supplerende områder, der forpligter de europæiske lande til at arbejde sammen for at øge væksten i servicesektoren. Det kræver både politisk vilje og mere strukturelle ændringer af videns- og velfærdssamfundet.

Samtidig med vedtagelsen af servicedirektivet skal der etableres en handlingsplan for at øge konkurrencen i servicesektoren. Konkret er der behov for øget udlicitering af såvel offentlige som private opgaver, bl.a. gennem offentlig-private partnerskaber. Der er behov for mere viden om servicesektoren, herunder en forbedring af servicestatistikken med analyser og benchmarks om de værdiprocesser og den værdiskabelse, der finder sted i sektoren, samt mere viden om de enkelte landes fremskridt i retningen af konkurrencedygtige videnøkonomier. Mere viden om service er forudsætningen for at kunne forbedre konkurrenceevnen i forhold til USA.

Tilsvarende er der behov for strukturelle reformer, der kan sikre EU adgangen til de kompetencer, der er nødvendig for at forbedre konkurrenceevnen indenfor serviceområdet. Det gælder for eksempel reformer på tværs af arbejdsmarkeds-, skatte- og uddannelsesområdet.

Direktivforslaget er baseret på oprindelseslandsprincippet ved udveksling af tjenesteydelser over grænser. Princippet indføres som konsekvens af, at det indre marked stadig består af forskelligartet national lovgivning på en række væsentlige områder som fx skatteområdet. Ved at indføre en regel om, at det tjenesteyderens egne nationale regler, der skal anvendes, gøres det nemmere for tjenesteydere at påbegynde grænseoverskridende aktiviteter, men samtidig øges risikoen for konkurrenceforvridning baseret på forskelligartet national lovgivning betydeligt.

Virksomhederne skal konkurrere på lige vilkår med respekt for overholdelse af regler og lovgivning, så konkurrenceforvridning eksempelvis baseret på forskellige skatte- og afgiftsvilkår undgås. Der skal arbejdes for at skabe harmonisering på disse områder.

Specifikke bemærkninger

Art. 6 – Kvikskranke

Direktivforslaget lægger op til, at der skal etableres kontaktpunkter – kvikskranke – i samtlige medlemslande, hvor virksomhederne kan afvikle administrative procedurer og formaliteter.

Forslaget er positivt, da det vil hjælpe virksomhederne med at overkomme administrative byrder og vil lette etableringen over landegrænser.

Art. 14 – Forbudte krav

Forslaget forbyder visse krav, der er anført i artikel 14, og som særlig i henhold til domstolens praksis er klart uforenelige med etableringsfriheden, især fordi de virker diskriminerende.

Medlemsstaterne må ikke gøre adgangen til at optage eller udøve serviceerhverv på deres område betinget af diskriminerende krav, som direkte eller indirekte er begrundet i nationaliteten. Der må f.eks. ikke stilles krav om nationalitetskrav til tjenesteyderen, eller krav om ophold til tjenesteyderen eller de personer, der besidder aktiekapitalen. Der må heller ikke være en forpligtelse til at være optaget i registre i flere medlemsstater. Der må ikke være krav om, at tjenesteyderen skal have udøvet den pågældende virksomhed på medlemsstaternes område i en given periode.

Forslaget udbygger det eksisterende traktatfæstede forbud mod restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser, jf. artikel 49 EF.

Bestemmelsen er nødvendig for at fjerne nationale hindringer for etablering. Der vil dog kunne være situationer, hvor f.eks. opholdskrav er berettigede.

Der er brug for en klarere grænsedragning i direktivforslaget mellem tjenesteydelser og varebevægelser. Det fremgår alene af direktivforslagets præambel nr. 17, at dette direktiv ikke vedrører anvendelsen af traktatens artikel 28-30 om frie varebevægelser. Grænsedragningen skal gøres tydeligere.

Dansk Handel & Service har forudsat, at reglerne i næringsloven ikke vil blive berørt af denne bestemmelse i direktivforslaget.

Art. 15 – Krav, der skal evalueres

Medlemsstaterne skal ifølge forslaget evaluere en række krav i national lovgivning. Kravene er anført i artikel 15. Det drejer sig f.eks. om medlemsstaters krav vedrørende kvantitative eller territoriale begrænsninger, navnlig i form af begrænsninger fastsat på grundlag af befolkningstallet eller hensyn til en geografisk minimumsafstand mellem tjenesteyderne, krav om, at tjenesteyderen skal have en bestemt virksomhedsform, forbud mod at have flere forretningssteder på samme nationale område, krav om et minimumsantal af ansatte, krav om minimums- og/eller maksimumspriser, som tjenesteyderen skal overholde og forbud og forpligtelser vedrørende salg med tab og udsalg.

Det er positivt, at der iværksættes en procedure for at fjerne nationale krav, som reelt er diskriminerende og ikke varetager beskyttelsesværdige formål.

Medlemsstaterne skal ifølge forslaget sikre sig, at nationale krav opfylder krav fastsat i artikel 15, stk. 3, dvs. kravene må ikke være diskriminerende på grundlag af nationaliteten og kravene skal være nødvendige og proportionale.

Forslagets artikel 15, stk. 2, litra a) foreskriver evaluering af kvantitative og territoriale begrænsninger.

Flere danske love indeholder sådanne begrænsninger. I § 12 i reglerne om udstedelse af alkoholbevillinger (lovbekendtgørelse nr. 163 af 11. marts 2003, om restaurations- og hotelvirksomhed mv.), fremgår, at bevillingsmyndigheden ved afgørelsen af, om alkoholbevilling vil kunne gives, skal iagttage samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn, herunder restaurationens beliggenhed, og om der som følge af en for stærk koncentration af restaurationsvirksomheder med alkoholbevilling kan befrygtes uforvarlig restaurationsdrift.

Ovennævnte regel varetager beskyttelsesværdige formål og skal også fremover være et nationalt anliggende. Bestemmelsen skal opretholdes, da betingelserne i forslagets artikel 15, stk. 3, er opfyldt.

Den danske planlov indeholder bestemmelser om den samlende detailhandelsstruktur, herunder bestemmelser om butiksstørrelser inden og uden for centrale dele af byområder.

Kommissionens repræsentant har på mødet om direktivforslaget den 2. marts 2004 i Erhvervs- og Boligstyrelsen anført, at den danske planlov ikke giver anledning til problemer i forhold til direktivforslaget, hverken efter forslagets artikel 14 eller 15, jf. tillige præambelens pkt. 24 og 32.

Planloven er et nationalt anliggende, Ændringer af planloven skal ikke ske gennem et direktivs generelle bestemmelser om at fjerne etableringshindringer.

Rækkevidden af direktivforslagets art. 14 og 15 er uklar, og Dansk Handel & Service ønsker at blive inddraget i de sektorspecifikke konsekvensvurderinger.

Art. 16 - Oprindelseslandsprincippet

Artiklen indfører oprindelseslandsprincippet, der indebærer, at en tjenesteyder ved grænseoverskridende udveksling af tjenesteydelser kun er omfattet af retsfor skrifterne i det land, hvor han er etableret. Medlemsstaterne må ikke indføre restriktioner for tjenesteydelser, som udføres af en tjenesteyder, der er etableret i en anden medlemsstat. Tjenesteydere har derfor ret til at udføre tjenesteydelser i en eller flere andre medlemsstater uden at være underlagt de pågældende landes bestemmelser. Princippet betyder også, at oprindelsesmedlemsstaten har pligt til at føre en effektiv kontrol med de tjenesteydere, der er etableret på landets område, også selv om de udfører tjenesteydelser i andre medlemsstater.

Dansk Handel & Service er enig i anvendelsen af princippet om oprindelsesland. Princippet kan i praksis være med til at sikre en fri udveksling af tjenesteydelser i det indre marked samtidig med, at nationale bestemmelser kan bevares.

Det må imidlertid sikres, at princippet ikke fører til konkurrenceforvridning mellem to tjenesteydere i samme land, og at princippet kan kontrolleres og håndhæves på en så administrativ hensigtsmæssig facon som muligt. Desuden bør der gennemføres analyser af de følgevirkninger, som direktivet vil have på forskellige sektorer, herunder en sikring af det faglige niveau.

Princippet kan føre til konkurrenceforvridning mellem to tjenesteydere i samme land, idet det samme regelsæt ikke nødvendigvis vil gælde for de to tjenesteydere. På denne måde vil virksomheder, der er underlagt lempeligere krav få en konkurrencefordel. En tjenesteyder, som er etableret i fx Grækenland, men som driver virksomhed i f.eks. Danmark vil således som udgangspunkt være omfattet af græsk ret for ydelser leveret i Danmark og ikke dansk ret. Dermed vil dansk ret som hovedregel blive sat ud af spil overfor den græske tjenesteyder. Derimod vil dansk ret kunne opretholdes overfor en dansk tjenesteyder i Grækenland, hvis vedkommende er etableret i Danmark.

For at hindre konkurrenceforvridning skal der arbejdes for at sikre et fælles minimumsniveau udfra hvilke, konkurrencen kan foregå.

Art. 17 – Generelle undtagelser fra oprindelseslandsprincippet

I artikel 17 undtages en række områder fra oprindelseslandsprincippet. Det fremgår af direktivets artikel 17, nr. 15, at revisionsområdet er undtaget fra princippet om oprindelsesland for så vidt angår området for lovpligtig revision af regnskaber.

Virksomheder for hvem kombinationen af revisions- og konsulentytelser er en integreret del af virksomhedens koncept, skal være undtaget fra princippet om oprindelsesland. I direktivforslaget er det uklart, hvorvidt andre serviceydelser, der tilbydes af revisionsvirksomheder, er undtaget, herunder ydelser indenfor konsulent- og rådgivningsområdet. Såfremt dette ikke er tilfældet, vil det pådrage denne type virksomheder en uforholdsmæssig omkostning. Desuden vil det i praksis hæmme denne type virksomheder i at tilbyde og udvikle tværfaglige ydelser og produkter til markedet.

Art. 18 – Midlertidige undtagelser til oprindelseslandsprincippet

Det fremgår af direktivforslagets artikel 18, at bl.a. spilområdet midlertidigt er undtaget for princippet om oprindelsesland. Samtidig fremgår det, at der sideløbende med forslaget skal fremsættes forslag til yderligere harmonisering af visse spørgsmål, f.eks. pengetransport, spil og retslig inkasso (artikel 40).

Spilområdet skal generelt være undtaget fra princippet om oprindelsesland. Det er uklart, hvorvidt der på spilområdet lægges op til en midlertidig undtagelse eller en egentlig harmonisering af reglerne. Det skal tillige afklares, hvordan spilområdet afgrænses. Eksempelvis udgør spilleautomater en væsentlig del af spilområdet, og det er reguleret med regler, der er meget forskellige og som markedet har tilpasset sig rent teknisk. Derfor er området ikke egnet til harmonisering. En yderligere liberalisering af spilområdet vil have en række sociale og samfundsmæssige konsekvenser, hertil kommer, at spilområdet i Danmark, såvel som i en lang række andre europæiske lande, indgår som en integreret del af finansieringen af sociale og almennyttige formål. Disse forhold gør, at spilområdet bør holdes uden for direktivet.

Art. 26 – Oplysninger om tjenesteydere og deres tjenesteydelser

Bestemmelsen fastlægger, hvilke oplysninger om tjenesteyderen og dennes tjenesteydelser, der skal stilles til rådighed for tjenestemodtageren.

Vilkårene for at stille disse oplysninger til rådighed skal gøres så smidige og fleksible som muligt. Reglerne bør udarbejdes i tæt samarbejde med de enkelte brancher således, at oplysningerne kan gøres tilgængeligt på en måde, der er tilpasset den enkelte tjenesteydelse. Eksempelvis bør oplysningerne kunne stilles til rådighed via hjemmesider på internettet, en e-mail eller på anden elektronisk vis.

Art. 35 – Gensidig bistand

Direktivforslaget lægger op til, at medlemsstaterne skal samarbejde og yde hinanden gensidig bistand med hensyn til kontrol.

Det er positivt, at medlemsstaterne skal samarbejde og yde gensidig bistand for at sikre en ensartet administration i de enkelte medlemslande.

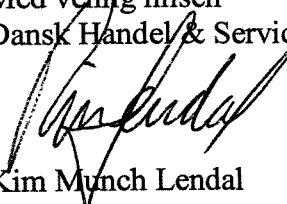
Direktivforslaget tager ikke højde for nationale, sproglige og kulturelle forskelle nationalstaterne imellem. Det kan i sig selv blive en barriere for kontrollen med efterlevelsen af

direktivet. Hertil kommer, at oprindelseslandet vil kunne få problemer med at kontrollere, at en tjenesteyder overholder oprindelseslandets regler, når tjenesteyderen udøver servicevirksomhed i en anden medlemsstat, eftersom der kan være forskellige regler i henholdsvis oprindelsesland og modtagerland.

Det skal derfor sikres, at kontrollen med efterlevelsen af direktivet bliver praktisk gennemførlig og så administrativ enkel som mulig.

Dansk Handel & Service forventer som nævnt indledningsvist at blive inddraget i arbejdet med yderligere analyser af de forskellige sektorspecifikke problemstillinger og løsninger, som direktivforslaget vil medføre.

Med venlig hilsen
Dansk Handel & Service

Kim Munch Lendal

24. juni 2004

Kommentarer fra Det Kommunale Kartel til EU-kommissionens forslag til direktiv om tjenesteydelser i det indre marked

Det Kommunale Kartel (DKK) er stærkt bekymret over Kommissionens forslag til direktiv om tjenesteydelser i det indre marked. Vi skal særligt fremhæve følgende punkter:

1. DKK støtter det indre marked som en vej til at opnå vækst, beskæftigelse og social velstand. Desværre tager Kommissionens forslag generelt ensidig udgangspunkt i hensynet til barrierer for konkurrence. Med andre ord: der mangler en social dimension i direktivforslaget.
2. Direktivforslaget definerer ikke klart, hvilke tjenesteydelser der vil være omfattet, og hvad der betragtes som barrierer for den frie bevægelighed af serviceydelser. Vil f.eks. nationale krav om sociale standarder, kollektive overenskomster og miljøhensyn blive betragtet som barrierer og i hvilket omfang?
3. Forslaget indeholder ingen referencer til bæredygtig udvikling, beskæftigelse, sociale standarder, lønmodtagerrettigheder og kvaliteten af den offentlige sektors ydelser, hvilket er beklageligt.
4. DKK er især bekymret over de mulige konsekvenser, som direktivet kan få på social- og sundhedsområderne og indenfor uddannelsessektoren. F.eks. er sundhedsområdet et klart anliggende for medlemsstaterne, og vi frygter, at direktivforslaget kan betyde et skred i retning af en udhuling af subsidiaritetsprincippet.
5. Videre er vi dybt bekymrede over indførelsen af oprindelseslandsprincippet. Vi frygter at dette princip vil vanskeliggøre de nationale og lokale myndigheders muligheder for at kontrollere serviceydelsernes kvalitet. Oprindelseslandsprincippet vil også kunne udhule lønmodtagerrettigheder og vanskeliggøre overvågningen af, at grundlæggende rettigheder og overenskomster bliver overholdt. Hertil kommer at oprindelseslandsprincippet synes at være i modstrid med det eksisterende udstationeringsdirektiv.
6. DKK finder med baggrund i ovenstående at direktivet i sin nuværende form bør trækkes tilbage og reformuleres.
7. Til slut vil vi foreslå, at der gennemføres et meget grundigt analysearbejde af direktivforslagets mulige konsekvenser, og at gennemførelsen af direktivet afventer denne analyse.

Med venlig hilsen

Bengt Rastén
EU-konsulent